

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 6 grudnia 1991 r.

Nr 112

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 482 — z dnia 15 października 1991 r. w sprawie zasad przyznawania prowizji od zysku przedsiębiorstwa państwowego 1485
- 483 — z dnia 22 listopada 1991 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rozciągnięcia niektórych przepisów ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych na placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk . 1486
- 484 — z dnia 22 listopada 1991 r. w sprawie ustanowienia zakazu przywozu niektórych towarów . . . 1486
- 485 — z dnia 22 listopada 1991 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad gospodarki finansowej uczelni 1488
- 486 — z dnia 22 listopada 1991 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków, form, trybu przyznawania i wypłacania oraz wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych 1488
- 487 — z dnia 29 listopada 1991 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wprowadzenia dodatkowych zwolnień celnych w obrocie towarowym pomiędzy wolnym obszarem celnym a pozostałym polskim obszarem celnym 1489

ROZPORZĄDZENIA:

- 488 — Ministra Finansów z dnia 7 listopada 1991 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczególnego nadzoru podatkowego oraz zasad i trybu wykonywania tego nadzoru 1492
- 489 — Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 27 listopada 1991 r. w sprawie wielkości powierzchni przeznaczonej pod uprawy maku i konopi w 1992 r. 1493

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

- 490 — z dnia 6 listopada 1991 r. w sprawie wykładni przepisów: art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym, art. 16¹ ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym, art. 59 § 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1989 r. o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, o Sądzie Najwyższym, o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, o Trybunale Konstytucyjnym, o ustroju sądów wojskowych i Prawo o notariacie 1495

482

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 października 1991 r.

w sprawie zasad przyznawania prowizji od zysku przedsiębiorstwa państwowego.

Na podstawie art. 43 ust. 5 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80, Nr 75, poz. 329, Nr 101, poz. 444 i Nr 107, poz. 464) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do prowizji od zysku przedsiębiorstwa państwowego, zwanego dalej „przedsiębiorstwem”, mają prawo: dyrektor przedsiębiorstwa, jego zastępcy, główny księgowy oraz osoby zatrudnione na stanowiskach równorzędnych.

2. Przez osoby zatrudnione na stanowiskach równorzędnych ze stanowiskiem dyrektora rozumie się osoby zatrudnione na stanowisku tymczasowego kierownika, a ze stanowiskiem zastępcy dyrektora — osoby zatrudnione na stanowiskach podległych bezpośrednio dyrektorowi przedsiębiorstwa i kierujące zespołem komórek organizacyjnych stanowiących pion organizacyjny.

§ 2. 1. Kwotę prowizji rocznej dla dyrektora przedsiębiorstwa i tymczasowego kierownika ustala się jako sumę kwot naliczonych procentem udziału w określonych prze-

działach zysku bilansowego roku obliczeniowego, pomniejszonego o podatek od wzrostu wynagrodzeń.

2. Przedziały zysku bilansowego i procenty udziału, o których mowa w ust. 1, ustala się w następujący sposób:

kwota zysku bilansowego pomniejszona o podatek od wzrostu wynagrodzeń		udział w %
w mld zł		
	do 0,5	1,0
powyżej	0,5 do 1,0	0,5
powyżej	1,0 do 5,0	0,2
powyżej	5,0 do 10,0	0,1
powyżej	10,0 do 20,0	0,05
powyżej	20,0 do 30,0	0,02
powyżej	30,0 do 40,0	0,01
powyżej	40,0 do 50,0	0,005
powyżej	50,0 do 100,0	0,001
powyżej	100,0	0,0001

§ 3. 1. Łączna kwota prowizji dla zastępców dyrektora przedsiębiorstwa, głównego księgowego oraz osób zatrudnionych na stanowiskach równorzędnych, innych niż wymienione w § 2 ust. 1, nie może przekroczyć 200% kwoty prowizji dyrektora, ustalonej zgodnie z § 2.

2. Najwyższa kwota prowizji indywidualnej dla osób wymienionych w ust. 1 nie może przekroczyć 50% kwoty prowizji dla dyrektora, ustalonej zgodnie z § 2.

3. Dyrektor przedsiębiorstwa, po zasięgnięciu opinii rady pracowniczej, określa łączną kwotę prowizji dla osób, o których mowa w ust. 1, oraz dokonuje podziału tej kwoty między osoby uprawnione.

§ 4. 1. Na poczet prowizji mogą być wypłacane zaliczki, na podstawie kwartalnych sprawozdań finansowych, w trybie ustalonym w § 3 ust. 3.

2. Jeżeli łączna kwota zaliczek wypłaconych zgodnie z ust. 1 jest wyższa od kwoty prowizji ustalonej na podstawie zweryfikowanego bilansu, zwrotowi podlega nadwyżka wypłaconej kwoty.

§ 5. W przypadku gdy osoba uprawniona do prowizji pełni funkcję, o której mowa w § 1 ust. 1, przez część okresu, za który przysługuje prowizja, kwotę prowizji ustala się w stopniu proporcjonalnym do okresu pełnienia funkcji.

§ 6. Przepisy rozporządzenia stosuje się do prowizji od zysku przedsiębiorstwa za rok 1991.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

483

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 listopada 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rozciągnięcia niektórych przepisów ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych na placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk.

Na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 44, poz. 194 i Nr 107, poz. 464) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1986 r. w sprawie rozciągnięcia niektórych przepisów ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych na placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 17, poz. 91) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 po wyrazie „przepisy” dodaje się wyrazy „art. 18”, wyrazy „(Dz. U. Nr 36, poz. 179)” zastępuje się wyrazami

mi „(Dz. U. z 1991 r. Nr 44, poz. 194 i Nr 107, poz. 464)” i skreśla się końcowe wyrazy „w części nie uregulowanej ustawą z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 35)”;

- 2) skreśla się § 2.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

484

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 listopada 1991 r.

w sprawie ustanowienia zakazu przywozu niektórych towarów.

Na podstawie art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445 oraz z 1991 r. Nr 60, poz. 253, Nr 73, poz. 320 i Nr 100, poz. 442) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się zakaz przywozu na polski obszar celny:

- 1) towarów wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, w przypadku gdy od roku następnego po roku produkcji pojazdu samochodowego lub podwozia upłynęło co najmniej 10 lat albo nie można ustalić roku ich produkcji,
- 2) towarów wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia, w przypadku gdy od roku następnego po roku produkcji pojazdu samochodowego lub podwozia upłynęło co najmniej 6 lat albo nie można ustalić roku ich produkcji.

§ 2. Zakaz, o którym mowa w § 1 pkt 1, nie dotyczy:

- 1) towarów przywożonych z zagranicy, wolnych od cła i od wymaganego zgodnie z art. 7 pozwolenia na przywóz na podstawie art. 12 oraz art. 14 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445 oraz z 1991 r. Nr 60, poz. 253, Nr 73, poz. 320 i Nr 100, poz. 442),
- 2) towarów przywożonych na polski obszar celny na czas oznaczony,
- 3) towarów przywożonych z powrotem do kraju, które były przedmiotem czasowego wywozu dokonanego na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy — Prawo celne.

§ 3. Zakaz, o którym mowa w § 1 pkt 2, nie dotyczy:

- 1) towarów przywożonych z zagranicy, wolnych od cła i od wymaganego zgodnie z art. 7 pozwolenia na przywóz na podstawie art. 12 oraz art. 14 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne,